

Sygn. akt IV U 523/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2015r. w S.

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 21 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 523/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 marca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.) odmówił K. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS nr (...) orzeczeniem z dnia 19 marca 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

K. M. złożył odwołanie od wyżej wymienionej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W odwołaniu, ubezpieczony wskazała m. in., iż lekarz orzecznik ZUS w grudniu 2012 r. uznał go za częściowo niezdolnego do pracy do grudnia 2013 r., jego stan zdrowia uległ dalszemu pogorszeniu, bowiem do zdiagnozowanych wcześniej chorób doszło jeszcze łuszczycowe zapalenie stawów i od marca 2013r. posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i podnosząc, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. M. w dniu 11 grudnia 2013 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1 tom III akt organu rentowego). W chwili składania wniosku ubezpieczony nie miał ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 23.07.2013 r. również odmówił K. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 13 tom II akt rentowych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 15 stycznia 2014 r. ustalił, że K. M. nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika k. 17 tom III akt organu rentowego).

Na skutek zgłoszenia przez ubezpieczonego sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, K. M. został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 19 marca 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Powyższe orzeczenie stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji, w której ZUS II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał również, iż w ostatnim 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku tj. 11.12.2003 r. do 10.12.2013 r. udokumentował okres składowy i nieskładkowy w wymiarze 4 lata, 2 miesiące, 21 dni, zamiast wymaganych 5 lat (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k. 33, decyzja k. 35 tom III akt organu rentowego).

Biegli lekarze: neurolog, ortopeda, hematolog, endokrynolog, diabetolog, w sporządzonej na zlecenie Sądu opinii rozpoznali u ubezpieczonego cukrzycę typu 2 leczoną doustnymi lekami hipoglikemizującymi, polineuropatię czuciową typu aksonalnego, zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu miernie nasilonych zmian neurologicznych i zwyrodnieniowych - bez ubytków i objawów korzeniowych, zespół cieśni nadgarstka prawego objawowy, małopłytkowość w obserwacji, wole guzowate, eutyreozę po leczeniu jodem radioaktywnym (15.04.2010r.), prawidłową czynność tarczycy. Biegli wskazali, że ubezpieczony od 2010 r. leczy się z powodu cukrzycy typu 2 i przyjmuje doustnie leki hipoglikemizujące. Poziomy cukru na czczo wynoszą od 186 mg% do 136%, 2 godziny po posiłku glikemie wynoszą około 140 mg%. Niedocukrzenia występują sporadycznie i są odczuwane prawidłowo przez ubezpieczonego, a w dokumentacji brak potwierdzenia hipoglikemii. Poziomy hemoglobiny glikolowej HbA1C wynoszą odpowiednio: w sierpniu 2012 r. – 7,31%, w marcu 2013 r. – 5,78%, co świadczy o dobrym wyrównaniu cukrzycy. Biegły lekarz diabetolog stwierdził, że z powodu cukrzycy typu 2 brak jest niezdolności do pracy. Biegły lekarz hematolog również stwierdził, że z powodu małopłytkowości niewielkiego stopnia bez powikłań krwotocznych prawdopodobnie o wtórnym charakterze nie stwierdza niezdolności do pracy. Biegły lekarz neurolog wskazał, że w wykonanym badaniu EMG stwierdzono cechy zaawansowanej polineuropatii czuciowej typu aksonalnego. W badaniu neurologicznym objawy korzeniowe ujemne, ruchomość kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego poprawne, przysiad wykonywany przez ubezpieczonego z podparciem, ubezpieczony staje na palcach i piętach, odruchy głębokie z kończyn górnych obecne, słabe, równe a z kończyn dolnych - kolanowe: słabe, skokowe-lewy śladowy, prawy nieobecny, na kończynach górnych – podaje mierne odczuwanie czucia powierzchniowego na przedramionach a na dłoniach i palcach – poprawne. Biegła neurolog stwierdziła u ubezpieczonego polineuropatię cukrzycową z niewielkimi objawami neurologicznymi i stwierdziła, że powyższe schorzenie nie powoduje niezdolności do pracy. Biegły lekarz ortopeda również stwierdził, że rozpoznane zwyrodnienie kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią oraz zespół cieśni nadgarstka prawego objawowy ze zdrętwieniem palców 2,3,4,5 nie powodują niezdolności do pracy. Biegli stwierdzili, że zmiany zwyrodnieniowe są miernie nasilone, jak również wskazali że zmiany zwyrodnieniowe po proces naturalny związany z wiekiem ubezpieczonego, nie stwierdzono u ubezpieczonego objawów korzeniowych. Biegły lekarz endokrynolog również orzekł brak niezdolności do pracy rozpoznając eutyreozę po leczeniu jodem radioaktywnym z prawidłową funkcją tarczycy. Ponadto biegli wskazali również, że stan zdrowia ubezpieczonego uległ poprawie, bowiem wskutek systematycznego leczenia doszło do wyrównania cukrzycy wyrażającego się obniżeniem poziomu hemoglobiny glikolowej do wartości prawidłowych, a wskutek leczenia jodem wyrównano funkcje tarczycy uzyskując stan eutyreozy. Stan funkcjonalny ubezpieczonego ze względów ortopedycznych jest utrwalony, nastąpiła adaptacja do zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, która pozwala na pełną samoobsługę i pełną lokomocję ubezpieczonego.

Podsumowując zespół biegłych lekarzy wymienionych powyżej stwierdził, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia nie powodują jego niezdolności do pracy (opinia k. 14-14v, opinia uzupełniająca k. 26 i k. 54). W opinii biegły lekarz reumatolog również orzekł, iż ubezpieczony jest zdolny do pracy stwierdzając brak objawów korzeniowych i brak znacznego ograniczenia ruchomości kręgosłupa oraz minimalne zapalenie stawów (opinia k. 43 i k. 67).

K. M. ur. (...) ma 63 lata, wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem – mechanikiem, ostatnio pracował jako dozorca, a w okresie od 05.03.1996 r. do 31.12.2006 r. prowadził własną działalność gospodarczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy K. M. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści art. 12 ust. 1, 2 i 3 przytoczonej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W przedmiotowej sprawie przede wszystkim sporną okolicznością była przesłanka niezdolności do pracy ubezpieczonego. Celem ustalenia spornej okoliczności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurolog, ortopeda, hematolog, endokrynolog, diabetolog, a następnie biegłego lekarza reumatologa mając na uwadze schorzenia ubezpieczonego. Biegli w swoich opiniach stwierdzili, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia nie powodują jego niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Biegli swoje stanowiska podtrzymali również w opiniach uzupełniających. Wskazali również, że stan zdrowia ubezpieczonego z powodu zastosowanego procesu leczenia uległ poprawie, co zostało opisane w stanie faktycznym.

W ocenie Sądu, opinie biegłych stanowią wiarygodny dowód w sprawie. Zostały bowiem sporządzone przez lekarzy specjalistów z dziedzin, z których ubezpieczony się leczy. Wydanie opinii zostało poprzedzone badaniem K. M. oraz zostały wydane po zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie i zostały należycie uzasadnione. Ponadto zgodnie z poglądami wyrażonymi w orzecznictwie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2009 r. II UK 1/09) Sąd nie może dokonywać ustaleń w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych w oderwaniu albo z pominięciem dowodu z biegłych. Mając na uwadze powyższe oraz wnioski biegłych wynikające ze sporządzonych przez nich opinii Sąd uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, wykształceniem i zdolnościami psychofizycznymi. Brak przesłanki niezdolności do pracy czyni bezprzedmiotowym odnośnienie się do pozostałych przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy wynikających z art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.